

1. Vysoko nad střechami, kde jen vítr fičí,
než vyvine rychlost a letí do světa,
vysoko tam nad námi, kde komíny se tyčí,
tam kominík Magnusek je štětkou vymetá.
R: Oči modré, hluboké jak Jadran,
vercajk, šaty, účes - černý havran,
a když jdou kolem holky z fabriky, aha,
a musejí si držet knoflíky.
2. Ve městě je čisto, jasno, nikde žádná špína,
nejčastější slovesa jsou "prosím", "děkuji",
všude kolem spousta barev, každá z nich je jiná,
a lidé, ti si cestou z práce píseň notují.
R: Oči modré, hluboké jak Jadran,
vercajk, šaty, účes - černý havran,
a když jdou kolem holky z fabriky, aha,
a na blůzkách si drží knoflíky.
3. Jednou ale nepřišel, a když už se to táhlo,
město se jen trpělivě v sazích dusilo,
s lidmi se to za tu dobu povážlivě nahlo,
nic nad nimi vyššího teď už nebylo.
R: Žádné oči hluboké jak Jadran,
židné šaty, účes a la černý havran,
a když kolem šly holky z fabriky, aha,
už neměly proč držet knoflíky.
4. Magnusek si totiž poslal pro pivo
a kominické řemeslo hodil na skobu,
vzal do ruky majzlík a první kladivo
a začal nutit kameni svoji podobu.
R: Pohled, co by připomínal Jadran,
účes, kterej měl jen on a havran,
a než by pořád chodil po střeše, aha,
tak že prej si svůj pomník vyteše.
5. Začly chodit delegace lidí z okresu,
on k nim takto hovořil na jejich adresu:
"Puškin, Goethe, Kozina i Jiří z Poděbrad,
každý z nich už dávno má svůj pomník někde stát."
R: "Každý má svou sochu na okrasu,
i Masaryk ji míval svého času,
a já, že jsem jen kominík, aha,
tak žádnou sochu neměl bysem mít."
6. Toť se ví, že úředníci dali by ho do klády,
kterou mají k dispozici pro takové případy,
nechtěli však ublížit, nechtěli bejt špatní,
chtěli jenom posoudit, zda je to adekvátní.
R: Naštěstí měl každý vedle sebe
čtyři příslušníky PS VB,
takže mnohem dřív, než řekli "švec", aha,
a za Magnuskem zavřela se klec.
7. Magnusku, ty šílenče, ty notorický cvoku,
pročs' nepřiznal, že ti v hlavě šibuje,
vždyť kdo si staví pomníky, je lidem sazí v oku

a nikdo už ho k ničemu nepotřebuje.
R: Nemusel jsi sedět bez příčiny
v nejsmutnějším rohu náměstí,
ten pomník by ti postavili jiní,
vždyť chodili si k tobě pro štěstí.
R: [: Svět se točí, nezná dovolenou,
malým, velkým, všem je akorát,
i holky z města brzy zapomenou,
že mohly by si něco tajně přát. :]